

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7112/2023
Рев 7155/2023
31.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић, Марије Терзић, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Ерцеговчевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Љиљана Симоновић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизијама тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 114/22 од 08.01.2022. године и пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2436/22 од 09.11.2022. године, у седници одржаној 31.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 114/22 од 08.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 114/22 од 08.01.2022. године.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2436/22 од 09.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2436/22 од 09.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу П 136/2021 од 18.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ништав Уговор о доживотном издржавању закључен 05.08.1988. године пред Општинским судом у Књажевцу под Р 374/88 између тужене као даваоца издржавања и сада пок. ВВ као примаоца издржавања. Ставом другим изреке, одбијен је алтернативни тужбени захтев којим је тражено да се утврди ништавост тачке 3. Уговора о доживотном издржавању закљученог 05.08.1988. године пред Општинским судом у Књажевцу под Р 374/88 између тужене као даваоца издржавања и сада пок. ВВ као примаоца издржавања. Ставом трећим изреке, одржан је на снази у целини Уговор

о доживотном издржавању закључен 05.08.1988. године пред Општинским судом у Књажевцу под Р 374/88 између тужене као даваоца издржавања и сада пок. ВВ као примаоца издржавања. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 135.425,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 114/22 од 08.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, у ставу другом у делу који се односи на покретне ствари, готов новац и штедне улоге и у ставу четвртм изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става другог и у ставу трећем изреке.

Пресудом Основног суда у Књажевцу П 46/2022 од 18.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је алтернативни тужбени захтев којим је тражено да се утврди ништавост тачке 3. Уговора о доживотном издржавању закљученог 05.08.1988. године пред Општинским судом у Књажевцу под Р 374/88 између тужене као даваоца издржавања и сада пок. ВВ као примаоца издржавања који се односи на непокретну имовину. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 12.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2436/22 од 09.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажних пресуда донетих у другом степену, тужилац је изјавио благовремене ревизије због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизијама одлучи као изузетно дозвољеним на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ради о парници ради утврђивања ништавости уговора о доживотном издржавању, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја, а нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари одлуку о основаности тужбеног захтева засновали на примени одговарајућих одредаба материјалног права - Закона о наслеђивању и Закона о облигационим односима, која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом и трећем изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизије нису дозвољене.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.06.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 114/22 од 08.01.2022. године, као и пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2436/22 од 09.11.2022. године је 1.200.000.00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела, појединачно за сваку од пресуда, не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд оценио да ревизије нису дозвољене, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом и четвртом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**